

Мойто сърдце пукъ
За Стара-планина.

Войници се пишатъ
На войнишко село,
Ази ще се пиша
На Стара-планина“ и пр.

Така също се пъела и „Заплакала е гората заради Индже войвода“, — „Страхиле, страшна войводо“, — „Я свий байракъ, ти Манушъ войводо“ и други подобни стари пъесни. Измежду лицата, които влизали въ състава на тази дружина, ще споменемъ: Никола Д. Боровъ, Стефанъ Антоновъ, Георги Н. Асъновъ (брать на войводата хаджи Димитъръ), Иванъ Топалъ Драгановъ, Стефанъ Генчовъ, братъ на Коста Генчовъ Комитата, който отсъкалъ главата на Берковския бюлюкбашия Мехмедъ-бей при Бабина глава, Колю Миневъ, Димитъръ П. Топаловъ, Георги Бояджи Стойновъ, Симеонъ Станчовъ, Иванъ В. Ханджиевъ, Петър и Иванъ попъ Тодорови (брата на извѣстния революционеръ Георги Икономовъ), Димитъръ Кара Михалевъ, Иванъ Н. Балджиевъ, Иванъ Христодоровъ, Митю Сяровъ, Стефанъ Серткостовъ. Между по-младите били: Панайотъ Д. Пановъ, Теохаръ В. Ханджиевъ и Иванъ А. Икономовъ. Тази дружина, която била прѣдназначена за кадъръ на единъ по-голѣмъ отрядъ, се готвѣла да се съедини съ четата на хаджи Димитъръ Асъновъ (1868), но разбиването на послѣдната прѣди да пристигне на уговореното място — Агликина поляна — и силното съсрѣдоточение на турски войски въ Сливенъ прѣзъ 1868 год. попрѣчили на дружината да осъществи начертания си планъ.¹⁾

Упражненията най-дѣятелно ставали прѣзъ пролѣтъта на 1868 год. Анастасъ, току-що завѣрналъ се отъ Букурешъ, дѣто било рѣшено повдигането на възстание и минаването на Хаджи Димитровата чета въ Балкана (Агликина-поляна), положилъ голѣми усилия за пълната подготовка на младежите, които щѣли да излѣзватъ съ него отъ Сливенъ. Той билъ наредилъ упражненията да ставатъ на групи въ разни пунктове на града, а въ опрѣдѣлени дни да се извѣршва общо обучение. Първото общо обучение станало въ Асъновския боазъ надъ „Трийсетъ каваци“; второто — на Кушъ-бунаръ, а третото — въ Селишкия боазъ; въ това по-слѣдно обучение взели участие повече отъ 120 младежи. Вънъ отъ тѣзи упражнения, Анастасъ Х. Добревъ билъ дѣятелно занятъ съ приготвяне на оржжие и други потрѣбици за възстанието, като пушки, барутъ и куршуми. Кѫщата му

¹⁾ Още въ началото на 1868 год. въ Сливенъ била пристигната многобройна войска, (изами и редифи) отъ Одринъ и Шуменъ.